

Maskara

– Fırat AVCI · 12 Şubat 2010

Bir gözün diğerine söylediği ilk yalanın masum tanığsın sen... Deniz mavisi daha büyüsün diye, kömür karası daha çoğalsın diyesin...

El alışkanlığı oluyorsun bir zaman sonra ve kurtulunmuyor varlığından öyle kolayca... Nesi eksik geliyor da var olanın, sana dokunması gerekiyor gözlerin bilmem ya, varsın, olacaksın türlü kılığınla hep... İpe giden mahkum, aya giden astronot, yola çıkan yolcu, evde bekleyen bi çare, seni yanından ayıramıyorsa, bir bildiği vardır elbette...

Sadece yüze değil verdiğin biçim, kattığın renk. Aslında sen, bir benliğe sürünmektensin... Sadece makyaj malzemelerinin arasında da değil yerin; mesela kalem şekli verilmiş bünyene ya, sen her kalemin şekline bürünebilmektensin...

Ne vakit bir başka şeye boyanmak istense yüzler, hemen yardıma koşan sensin... İşinin ehli ellerde iyi bir maske, acemilerin ve iş bilmezlerin seninle giriştikleri serüvenlerdeyse, bir faciasın... Maskeli tüm yüzlerin en önemli gereği, gerecesin... Sahteliğin en büyük kolaylaştırıcısı... Hep aramızdasın, hep varsın... Ne zaman yalanlar söylemek istesek birilerine, ne zaman maskelerimize uzansa ellerimiz, ilk seni anımsar, ilk seni tutarız sım sıkı...

Türlü yüzlerde gördüğüm sahteliğin yansımasıydı bu yazı: maskara, bilinen adıyla sürmedir ve gözlere çekilir. Kalem biçiminde olur genelde, en azından ben başka türdekini görmedim... Gözleri daha bir belirginleştirmek, gözlere ayrı bir mana katmak için özellikle kadınların kullandığı bir makyaj malzemesidir. Ancak, yazılanları, buraya ya da başka platformlara yazılanları okuduğumda, garip bir biçimde kılık değiştiren maskaranın, aramızda kalem olduğunu görüyorum... Bazı gözlerden yansıyan görüntünün aksine, o gözlerin arka planında başka yüzler, başka gözler olduğunu seziyorum...

Edebiyat, bizim paylaşım amacımız. Edebiyata basarak, kendince kurguladıklarını hayata geçirmek isteyen insanlara hayli kızıyorum. Tek gayesi edebi bir bölüşüm olan pek çok insan, önce maskara sayesinde boyanan gözlerin gördüklerine bakıyor, sonra o maskaranın etkisi geçince, gerçeği görüp, kaçıyor, aramızdan ayrılıyor. Bu tür platformlara da ön yargı geliştiriyor...

Sitemizin arkadaş edinme amacıyla kullanıldığına deyinen bir site yöneticimizin, (SAYIN ZEKERİYA AĞABEYİ) "MUTLAKA OKUYUN" adlı yazısını sahiden mutlaka okuyun... Aslında daha pek çok şey yazılabilir bu konuda ya, ben uzatmıycam. Amacı edebi bölüşüm olan insanların, buraya başka amaçlarla geldiğine inanmış bazı aymazların, onları aramızdan koparmalarına hayli kızgınım...

Bir fıkrayla da bağlamak isterim bu durumu: iki kör karşılıklı kiraz yiyorlarmış. Biri, diğerinden hayli hızlı, hayli pratikmiş. Bir almada, bir kaç kiraz birden götürüyormuş ağzına... Karşısındakine dönüp: "yavaş yesene? ne bu hız? önünden mi kaçırıyorlar?" demiş... Şairin fikri neyse, zikri de odur ata sözü, kimi zaman maskara sayesinde biraz geç yerine oturuyor ya, maskara hep kalmıyor gözlerde... Yazıları okurken, yorumlara bakarken, daha temkinli ve itidalli olmamız lazım galiba... Zira karşımızdaki kiraz yiyicisi, kendisini bizden uyanık ve bizi de kendisinden ahmak sandığı sürece, kendince akıllılıklar yapacağını sanıp duracak, bu sırada can yakıp, insan üzecektir... Bu yazım, genel bir saptayıştır. Sitemize özel değildir, bilinmesini isterim... Ben sadece, bunları buradan aktarmak istedim, hepsi o... Esenlikler dilerim efendim...